

Wtorek, 17 stycznia 2006 r.

NST-2000 grupy	Opis towarów	Ze względu na produkty w podziale CPA (Klasyfikacja Towarów według Działalności)
18	Towary pogrupowane: zbiór różnych rodzajów towarów transportowanych razem <i>Uwaga:</i> niniejszy dział wykorzystywany jest w przypadkach gdy nie uznaje się za właściwe przypisanie towarów oddzielnie do grup 01-16.	
19	Towary nie dające się zaklasyfikować: towary, których z jakichkolwiek powodów nie można przypisać do grup 01-16 <i>Uwaga:</i> niniejszy dział obejmuje towary, w przypadku których jednostka raportująca nie posiada informacji na temat rodzaju transportowanych towarów.	
20	Inne towary gdzie indziej niesklasyfikowane <i>Uwaga:</i> niniejszy dział obejmuje jedynie przedmioty, których nie można przypisać do żadnej z grup 01-19. Ponieważ grupy 01-19 powinny objąć wszystkie przewidywalne kategorie transportowanych towarów, korzystanie z grupy 20 powinno odbywać się w wyjątkowych przypadkach i taka sytuacja może wskazać na potrzebę dalszej kontroli danych przekazanych w tym dziale.	

ZAŁĄCZNIK G

Przedłużenia dozwolonego okresu na przekazanie danych (art. 5 ust. 2)

Państwo Członkowskie	Przedłużony okres na przekazanie po zakończeniu okresu obserwacji	Ostatni rok zastosowania przedłużonego okresu
Belgia	8 miesięcy	2009

P6_TA(2006)0005

Strategie zwalczania handlu kobietami i dziećmi narażonymi na wykorzystywanie seksualne**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie strategii zapobiegania handlowi kobietami i dziećmi narażonymi na wykorzystywanie seksualne (2004/2216(INI))**

Parlament Europejski,

— uwzględniając Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej (¹), a w szczególności jej art. 5 ust. 3, który stanowi, że „handel ludźmi jest zakazany”,⁽¹⁾ Dz.U. C 364 z 18.12.2000, str. 1.

Wtorek, 17 stycznia 2006 r.

- uwzględniając Powszechną Deklarację Praw Człowieka z 1948 r., a w szczególności jej art. 4 i 5,
- uwzględniając konwencje i deklaracje ONZ, a w szczególności art. 5 i 6 Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet z 1979 r.,
- uwzględniając Konwencję Praw Dziecka ONZ z 1989 r., która dotyczy ochrony dzieci przed wszelkimi formami wykorzystywania seksualnego i molestowania seksualnego i ma przeciwdziałać porwaniom, sprzedaży i handlowi dziećmi,
- uwzględniając Protokół z Palermo z 2000 r. o zapobieganiu, zwalczaniu i karaniu handlu ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniający Konwencję ONZ o zwalczaniu ponadnarodowej przestępczości zorganizowanej,
- uwzględniając Deklarację brukselską w sprawie zapobiegania i zwalczania handlu ludźmi przyjętą w dniu 20 września 2002 r. na Europejskiej Konferencji w sprawie zapobiegania i zwalczania handlu ludźmi — „Globalne wyzwania na XXI wiek”, która wzywa do skutecznych skoordynowanych działań między krajami pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia oraz między wszystkimi krajowymi i międzynarodowymi czynnikami w odnośnych dziedzinach, a w szczególności jej art. 7 i 8,
- uwzględniając decyzję ramową Rady 2002/629/JHA z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję ramową Rady 2004/68/JHA z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie zwalczania seksualnego wykorzystywania dzieci i pornografii dziecięcej ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich, którzy są ofiarami handlu ludźmi lub podlegali działaniom ułatwiającym nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi organami ⁽³⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Grupy Ekspertów w dziedzinie handlu ludźmi ⁽⁴⁾,
- uwzględniając wnioski końcowe Rady Europejskiej z Tampere, która odbyła się w dniach 15-16 października 1999 r., wzywającej do walki z osobami uczestniczącymi w handlu ludźmi i podkreślającej potrzebę zapobiegania wszystkim formom handlu ludźmi,
- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany: „Obszar wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości: bilans programu z Tampere i przyszłe kierunki działania” (COM(2004)0401),
- uwzględniając decyzję nr 293/2000/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 stycznia 2000 r. przyjmującą program działania Wspólnoty (program Dafne) w sprawie środków zapobiegawczych w walce przeciwko przemocy wobec dzieci, młodzieży i kobiet ⁽⁵⁾,
- uwzględniając Deklarację z IV Światowej Konferencji ONZ w sprawie Kobiet, która odbyła się w Pekinie we wrześniu 1995 roku,
- uwzględniając wnioski końcowe Rady Europejskiej, która odbyła się w Brukseli w dniach 4-5 listopada 2004 r. i dołączony do niej program haski w sprawie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, który wzywa Radę i Komisję do opracowania planu najlepszych praktyk, norm i mechanizmu zwalczania handlu ludźmi,
- uwzględniając Konwencję Rady Europy w sprawie przeciwdziałania handlowi ludźmi przyjętą przez Komitet Ministrów w dniu 3 maja 2005 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 maja 2000 r. w sprawie komunikatu Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego „Na rzecz dalszych działań w zwalczaniu handlu kobietami” ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 203 z 1.8.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 13 z 20.1.2004, str. 44.

⁽³⁾ Dz.U. L 261 z 6.8.2004, str. 19.

⁽⁴⁾ Komisja Europejska, DG Sprawiedliwość, Wolność i Bezpieczeństwo, 2004.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 34 z 9.2.2000, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 59 z 23.2.2001, str. 307.

Wtorek, 17 stycznia 2006 r.

- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie zwalczania handlu ludźmi — zintegrowane podejście oraz wnioski dotyczące planu działania (COM(2005)0514),
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia oraz opinię Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0400/2005),
- A. mając na uwadze, że handel ludźmi wiąże się z poważnymi naruszeniami podstawowych praw człowieka oraz okrutnymi praktykami, takimi jak stosowanie przymusu i siły, groźby, upokorzenia, uprowadzenia, stosowanie przemocy, wykorzystywanie seksualne, oszustwa lub nadużycia,
- B. przypominając, jak stwierdził urzędujący Przewodniczący Rady w Parlamencie Europejskim w dniu 23 czerwca 2005 r., że około 600-800 tys. osób rocznie pada ofiarą handlu ludźmi, a ponad 100 tys. kobiet co roku staje się ofiarami handlu w Unii Europejskiej,
- C. mając na uwadze, że kobiety i dzieci są szczególnie narażone na tę formę przestępczości zorganizowanej oraz na współczesną formę niewolnictwa, która jest kontrolowana głównie przez sieci organizacji przestępczych, a zatem są bardziej zagrożone tym, że staną się ofiarami handlu,
- D. mając na uwadze, że jednym z głównych czynników sprzyjających międzynarodowemu handlowi kobietami i dziećmi są lokalne rynki, gdzie pewne osoby mają możliwość i są chętne do sprzedaży i zakupu kobiet i dzieci w celu wykorzystania seksualnego; mając na uwadze, że źródłem zaopatrzenia handlarzy ludźmi w kobiety i dzieci są kraje południowe i wschodnie, a miejscem przeznaczenia kraje północne i zachodnie, w których popyt jest największy,
- E. uznając, że aby osiągnąć zero tolerancji dla handlu ludźmi, Unia powinna ustalić pewne dostrzegalne i wiarygodne cele, jak np. zmniejszenie w ciągu najbliższych 10 lat o połowę liczby ofiar handlu ludźmi; mając jednakże na uwadze, że nadrzędnym celem powinno być oczywiście jak najszybsze całkowite wyeliminowanie tej formy bardzo poważnego przestępstwa i rażącego pogwałcenia praw człowieka,
- F. mając na uwadze, że Plan Działania Rady i Komisji w sprawie sposobów najlepszego wdrażania postanowień Traktatu z Amsterdamu w sprawie utworzenia obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości⁽¹⁾ wzywa do większych wysiłków na rzecz uzgodnienia wspólnych definicji, kar finansowych i sankcji najpierw w ograniczonej liczbie dziedzin, takich jak handel ludźmi, w szczególności zaś wykorzystywanie seksualne kobiet, młodzieży i dzieci,
- G. mając na uwadze, że handlu dziećmi i młodzieżą nie można rozpatrywać na tej samej podstawie i w oparciu o te same kryteria, co handlu kobietami i że w związku z tym należy przyjąć szczególne podejście dostosowane, po pierwsze, do przypadku dzieci oraz, po drugie, do przypadku młodzieży, jako że przypadek młodzieży różni się również od przypadku dzieci,
- H. mając na uwadze, że pomimo przyjęcia decyzji ramowej 2002/629/WSiSW w sprawie zwalczania handlu ludźmi, która obejmuje zasadnicze elementy i wprowadza wspólną dla Państw Członkowskich Unii definicję handlu ludźmi, w dalszym ciągu nie zharmonizowano kar stosowanych przez Państwa Członkowskie, szczególnie jeżeli chodzi o wykorzystywanie seksualne kobiet i dzieci,
- I. mając na uwadze, że pomimo Traktatów, przyjętych już licznych kroków legislacyjnych oraz poczynionych deklaracji politycznych, jak np. Deklaracja Brukselska z 2002 r., które podkreślają polityczny priorytet zwalczania handlu ludźmi, a w szczególności handlu kobietami i dziećmi, nie poczyniono żadnych realnych i zauważalnych postępów w tej kwestii; mając na uwadze, że handel ludźmi jest jednocześnie najszybciej rosnącą działalnością przestępczą w porównaniu z innymi rodzajami przestępczości zorganizowanej,

(¹) Dz.U. C 19 z 23.1.1999, str. 1.

Wtorek, 17 stycznia 2006 r.

- J. mając na uwadze, że konieczne jest zapobieganie handlowi ludźmi nie tylko poprzez indywidualne działania każdego z Państw Członkowskich, ale poprzez całościowe i zintegrowane, wielodyscyplinarne podejście na szczeblu UE i na szczeblu międzynarodowym, które obejmowałoby określenie elementów prawa karnego wspólnych dla wszystkich Państw Członkowskich, w szczególności jeżeli chodzi o kary, które byłyby skuteczne, proporcjonalne i odstraszające,
- K. mając na uwadze trudną sytuację osobistą ofiar oraz ich narażenie, lecz również konieczność ich przyczynienia się do pociągnięcia do odpowiedzialności oraz ścigania organizacji przestępczych, jak również do znalezienia i zatrzymania ich szefów,
- L. mając na uwadze, że brak wspólnej uzgodnionej definicji handlu kobietami i dziećmi oraz brak wspólnych wytycznych dotyczących komparatystycznych danych, badań i analiz stanowią poważną przeszkodę dla skutecznych działań i polityk,
- M. mając na uwadze, że tworzenie skutecznych strategii zapobiegawczych, ze względu na to, że handel kobietami i dziećmi stanowi przestępstwo międzynarodowe, wymaga
- zajęcia się trójką na rynku handlu ludźmi, tj. ofiarą, handlarzem i klientem,
 - programów i ochrony w pomocy prawnej i psychologicznej grup najbardziej zagrożonych,
 - stosownej kampanii informacyjnej i uwrażliwiającej, prowadzonej w sposób stały i systematyczny i obejmującej wszystkie grupy społeczne, a przede narażone na wykorzystywanie,
 - współpracy między krajami pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia,
 - współpracy na szczeblu globalnym, międzynarodowym, EU, regionalnym, krajowym i lokalnym,
 - spójnych działań organizacji międzynarodowych, takich jak Organizacja Narodów Zjednoczonych, Rada Europy, Unia Europejska, Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie oraz G8,
- N. mając na uwadze, że innym dynamicznie rozwijającym się rynkiem jest seks wirtualny, w szczególności cyberseks (seks wirtualny przez Internet), którego rozwój sprzyja wzrostowi handlu ludźmi, ponieważ nowe technologie ułatwiają wykorzystanie seksualne kobiet i dzieci,
1. podkreśla znaczenie podejścia opartego na prawach człowieka, włączenia perspektywy płci do głównego nurtu wszelkich polityk oraz podejścia uwrażliwionego na sprawy dzieci podczas opracowywania i wdrażania strategii zapobiegawczych;
 2. wyraża ubolewanie, że środki podjęte dotychczas w celu zwalczania handlu ludźmi nie pozwoliły na zmniejszenie liczby kobiet i dzieci wykorzystywanych do niewolnictwa seksualnego; przeciwnie, uważa, że handel ludźmi do celów seksualnych jest działalnością przestępczą, której wzrost wobec innych form przestępczości zorganizowanej w ramach UE jest najszybszy; podkreśla, że najwyższa pora, aby wyznaczyć jasne i konkretne cele, między innymi, aby zmniejszyć o połowę liczbę ofiar handlu ludźmi w ciągu najbliższych dziesięciu lat; oczywiście nadrzędnym celem powinno być całkowite i jak najszybsze wyeliminowanie tej formy przestępczości;
 3. ubolewa, że brak jest rozpoznania związków między handlem i migracją, ochroną socjalną i rozwojem oraz że brak jest spójnej polityki zewnętrznej dotyczącej handlu ludźmi;
 4. wzywa Komisję i Radę do natychmiastowego utworzenia jednoznacznej podstawy prawnej w celu zwalczania wszelkich form przemocy przeciwko kobietom, w tym przeciwko handlowi kobietami, oraz do podjęcia decyzji o nadaniu całkowicie wspólnotowego wymiaru polityce zwalczania handlu ludźmi, jak również związanym z nią dziedzinom imigracji i azylu, a w szczególności prawo do azylu ze względu na ucisk i prześladowanie ze względu na płeć;

Wtorek, 17 stycznia 2006 r.

5. zaleca utworzenie wspólnej polityki UE skoncentrowanej na tworzeniu ram prawnych i transpozycji przepisów prawnych jak również na karach, zapobieganiu, ściganiu przez wymiar sprawiedliwości oraz skazywaniu winnych oraz na ochronie i wsparciu ofiar;
6. podkreśla potrzebę stworzenia specjalnych środków przeciwdziałania handlowi w ramach polityki sąsiedztwa UE; wzywa do udzielenia w trybie pilnym pomocy państwom kandydującym, takim jak Bułgaria i Rumunia, aby umożliwić im utworzenie długoterminowych strategii zapobiegania handlowi;
7. uważa, że od Państw Członkowskich oczekuje się, że będą przestrzegać swoich własnych deklaracji politycznych oraz dokonywać transpozycji odnośnego ustawodawstwa unijnego w sposób bardziej skuteczny, zwłaszcza poprzez usprawnienie współpracy operacyjnej i wymiany odnośnych danych między sobą, a także z Europolem i Eurojustem,
8. podkreśla, że promowanie równości płci we wszystkich politykach UE oraz wdrażanie krajowego ustawodawstwa dotyczącego równych szans są sprawą zasadniczą dla przeciwdziałania „czynnikom napędzającym” handel kobietami i dziećmi, takim jak ubóstwo, wykluczenie społeczne, bezrobocie, brak wykształcenia, korupcja, dyskryminacja i przemoc wobec kobiet;
9. uważa, że analizę przyczyn leżących u podstaw handlu ludźmi, a w szczególności handlu kobietami i dziećmi w celu wykorzystania seksualnego należy przeprowadzić zarówno na poziomie krajowym, jak i wspólnotowym; wzywa Państwa Członkowskie i Komisję do dalszych badań w tym zakresie oraz do przeznaczania środków niezbędnych w ramach dostępnych programów, takich jak Daphne; wyniki takich analiz mogłyby się przyczynić do wprowadzenia stosownego programu informacji seksualnych we wszystkich Państwach Członkowskich;
10. pragnie zwrócić uwagę Komisji i Państw Członkowskich na wyniki analizy przeprowadzonej przez Parlament Europejski w zakresie różnych rodzajów prawodawstwa krajowego w dziedzinie prostytucji i handlu kobietami i dziećmi w celu wykorzystania seksualnego⁽¹⁾;
11. podkreśla, że należy również podjąć środki mające wyraźnie na celu obniżenie popytu, w tym za pomocą działań o charakterze edukacyjnym, prawnym, społecznym i kulturowym;
12. wzywa Państwa Członkowskie do poważnego podjęcia problemów wynikających z prostytucji na ich terytorium;
13. wzywa Radę i Komisję do bezwarunkowego włączenia w ich dialog polityczny z krajami trzecimi kwestii handlu kobietami i dziećmi oraz, jeżeli nie następuje poprawa lub kraj trzeci nie sygnalizuje politycznej woli podjęcia działań, do podjęcia odpowiednich środków, takich jak te, które wymienione są w klauzulach dotyczących praw człowieka i demokracji we wszystkich umowach o współpracy i stowarzyszeniu z krajami trzecimi;
14. wzywa Państwa Członkowskie do mocniejszego uwzględniania problematyki płci w głównym nurcie polityki oraz do uwrażliwionego na dzieci podejścia w unijnych programach współpracy rozwojowej i ograniczania ubóstwa oraz nalega, aby organizacje międzynarodowe, jak Bank Światowy, Międzynarodowy Fundusz Walutowy oraz Światowa Organizacja Handlu zajęły się walką z feminizacją ubóstwa i ubóstwem dzieci jako kwestiami priorytetowymi;
15. podkreśla znaczenie zajęcia się związkiem pomiędzy handlem ludźmi a nielegalną imigracją oraz potraktowania legalnych dróg migracyjnych jako mechanizmu zapobiegania handlowi kobietami i dziećmi;

(¹) Studium dotyczące krajowych ustawodawstw w zakresie prostytucji i handlu kobietami i dziećmi (Transcrime, 2005).

Wtorek, 17 stycznia 2006 r.

16. podkreśla związek między wykorzystywaniem seksualnym a pracą przymusową w ramach świadczenia usług na rynku krajowym; zważywszy, że dzieci i młodzież zależą od innych, co wykorzystują handlarze, a ich wykorzystywanie ma nie tylko charakter seksualny, ale również niewolniczy, nielegalnej adopcji i przymusowej pracy; zważywszy, że należy podjąć energiczne środki w celu zapobiegania i zwalczania wszystkich przestępstw i wykroczeń popełnionych wobec dzieci i młodzieży,
17. ubolewa nad brakiem jakiegokolwiek analizy dotyczącej popytu na prostytutkę w Państwach Członkowskich jako możliwej przyczyny handlu ludźmi; uważa, że Komisja powinna przeprowadzić obszerną analizę dotyczącą wpływu ustawodawstwa Państw Członkowskich dotyczącego prostytutki na liczbę ofiar handlu ludźmi,
18. wzywa Państwa Członkowskie do dokonania przeglądu swojej polityki wizowej w celu zapobieżenia nadużyciom i zapewnienia ochrony przeciwko wykorzystywaniu; wzywa Państwa Członkowskie do zapewnienia, aby personel zatrudniony w ich konsulatach w krajach pochodzenia prowadził współpracę i wymieniał doświadczenia, a także był szkoleny w rozpoznawaniu przypadków handlu ludźmi przy rozpatrywaniu wniosków o wizę; personel powinien również przejść szkolenie w celu współpracy z odpowiednimi organizacjami pozarządowymi;
19. wzywa Państwa Członkowskie do ustanowienia krajowych i międzynarodowych linii telefonicznych umożliwiających przeciwdziałanie handlowi kobietami i poinformowanie o nich społeczeństwa w drodze kampanii informacyjnych, a w szczególności za pośrednictwem telewizji krajowej i lokalnej; popiera konieczność utworzenia bezpłatnej linii telefonicznej dla dzieci, dostępnej pod ujednoczonym międzynarodowym numerem telefonu i wskazuje na swoje oświadczenie na podstawie art. 116 Regulaminu w sprawie telefonicznych linii dla dzieci⁽¹⁾;
20. wzywa, aby poniżająca praktyka, jaką stanowi kupowanie i wykorzystywanie kobiet i dzieci była przedmiotem aktywnej i skutecznej kampanii w ramach programów Unii Europejskiej w tej dziedzinie; taką kampanię powinna przeprowadzić Komisja i Państwa Członkowskie, przy bezwarunkowym poparciu Parlamentu Europejskiego oraz wszystkich innych instytucji europejskich we właściwych im dziedzinach kompetencji;
21. wzywa Komisję i Państwa Członkowskie do pilnego i odpowiedniego (obejmującego wprowadzenie odpowiedniego ustawodawstwa) przeciwstawienia się tendencji do wykorzystywania nowych technologii, w szczególności Internetu, w celu rozpowszechniania informacji na temat dyspozycyjności i zapotrzebowania na kobiety i dzieci w celu wykorzystania seksualnego, której rozpowszechnianie wpływa na wzrost tego rodzaju handlu;
22. ubolewa nad występującymi nieustannie pomiędzy Państwami Członkowskimi a instytucjami europejskimi trudnościami w zakresie ratyfikacji i wdrażania międzynarodowych traktatów i konwencji;
23. wzywa Komisję do monitorowania wdrażania i wspólnej interpretacji istniejących instrumentów przeciwdziałania handlowi ludźmi oraz do rozpoczęcia studiów nad istniejącymi na szczeblu UE i na szczeblu międzynarodowym środkami i działaniami prawnymi służącymi zwalczaniu handlu kobietami i dziećmi;
24. z zadowoleniem przyjmuje propozycję przedstawioną w konwencji Rady Europy w sprawie przeciwdziałania handlowi ludźmi, dotyczącą ustanowienia mechanizmu monitorowania (GRETA) w celu zapewnienia skutecznej implementacji zawartych w niej przepisów oraz podkreśla, że konieczne jest wzmocnienie współpracy z Radą Europy oraz innymi organizacjami międzynarodowymi w realizacji strategii zwalczania wykorzystywania seksualnego; wyraża również zadowolenie, że uwzględniono możliwość nałożenia kar na klientów;
25. wzywa Komisję do współpracy z Radą Europy i innymi organizacjami międzynarodowymi, jak Międzynarodowa Organizacja na rzecz Migracji, przy opracowaniu wspólnych wytycznych dotyczących gromadzenia danych oraz zaleca jak najszybsze ustanowienie wspólnego centrum w celu wdrożenia wspólnie przyjętych definicji (handlu, ofiary, etc.), gromadzenia porównywalnych i jednolitych danych, oceny i rozwoju sytuacji, wymiany informacji i oceny związku między celem przepisów, polityk i działań służących zwalczaniu handlu ludźmi a ich rzeczywistym skutkiem;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, 17.1.2006, P6_TA-PROV(2006)0009.

Wtorek, 17 stycznia 2006 r.

26. wzywa Komisję do przedstawienia własnego programu Daphne i do zapewnienia, aby został oddzielony od programu antynarkotykowego;
27. ubolewa nad brakiem wiarygodnych danych na temat handlu ludźmi w Europie oraz nad tym, że ani Komisja ani Europol, ani jakikolwiek inny organ UE, nie były w stanie opublikować dokładnych liczb dotyczących rozmiaru handlu ludźmi w UE oraz w szczególności ubolewa nad brakiem danych na temat bardziej narażonych grup, jak np. kobiet i dzieci, oraz brakiem skutecznych działań mających na celu rozwiązanie tego problemu,
28. wzywa Państwa Członkowskie do ustanowienia krajowych ośrodków koordynacji lub mianowania krajowych sprawozdawców w celu gromadzenia, wymiany, rozpowszechniania i przetwarzania informacji na temat handlu ludźmi oraz podkreśla znaczenie zbierania porównywalnych danych według płci, mając na uwadze, że niezwykle istotne jest zapewnienie poufności informacji, wzięwszy pod uwagę obawy organizacji pozarządowych dotyczące dzielenia się informacjami o ofiarach;
29. wzywa Państwa Członkowskie do ustanowienia i/lub wzmocnienia kampanii uświadamiających mających na celu informowanie o zagrożeniach i edukowanie szczególnie zagrożonych osób w krajach pochodzenia ofiar oraz uwrażliwienie na ten problem społeczeństw i ograniczenie popytu w krajach przeznaczenia; w związku z tym wzywa Państwa Członkowskie do uznania, że osoby podróżujące służbowo mogą być częścią rozwiązania problemu nielegalnego handlu, jeżeli będą one aktywnie zaangażowane w proces zwiększania świadomości i zachęcane do relacjonowania swoich obserwacji; wzywa Państwa Członkowskie, zwłaszcza Niemcy, do podjęcia odpowiednich działań w związku z mistrzostwami świata w piłce nożnej w 2006 r. w celu zapobieżenia handlowi kobietami i przymusowej prostytucji;
30. wzywa Państwa Członkowskie do utworzenia sieci kontaktów między mediami w zakresie handlu ludźmi, w celu nagłośnienia aktualnych informacji w UE i poza nią;
31. wzywa Komisję do ustanowienia ogólnounijnego Dnia Przeciwdziałania Handlowi Ludźmi, z międzynarodowym logo, w celu zwiększenia wiedzy społeczeństwa na temat zjawiska handlu kobietami i dziećmi oraz uwrażliwieniu społeczeństwa i zwiększenia widoczności problemu poprzez zwrócenie się do społeczeństwa z jednym konkretnym przesłaniem; sądzi, że powyższy Dzień Przeciwdziałania Handlowi Ludźmi mógłby zbiec się z globalną kampanią pod hasłem „Zatrzymać handel ludźmi”, która będzie miała miejsce dnia 25 marca 2006 r.;
32. podkreśla potrzebę zatrudnienia we właściwych organach wykwalifikowanych pracowników, specjalnie wyszkolonych w zapobieganiu handlowi ludźmi podczas wspólnych programów szkoleniowych dla wszystkich zaangażowanych stron – policji, organów odpowiedzialnych za egzekwowanie prawa, służb medycznych, pracowników socjalnych, stowarzyszeń wyspecjalizowanych w zwalczaniu i zapobieganiu handlowi kobietami i dziećmi i innych, z wykorzystaniem narzędzi i umiejętności nastawionych na problematykę płci;
33. zwraca się do Państw Członkowskich w utworzenie grupy zewnętrznych ekspertów policyjnych, w celu umożliwienia prowadzenia skuteczniejszych dochodzeń w zakresie handlu kobietami;
34. podkreśla konieczność przeznaczenia dodatkowych środków finansowych i personelu świadczącego usługi konsultacyjne w dziedzinie handlu kobietami i zintensyfikowania współpracy organizacji pozarządowych działających w tej dziedzinie;
35. wzywa Państwa Członkowskie do wdrożenia i egzekucji przepisów, które usprawniłyby proces ścigania i karania handlarzy, zarówno osób fizycznych, jak i prawnych (kładąc w szczególności nacisk na proporcjonalne, skuteczne i odstraszające kary), ich wspólników, autorów stron internetowych ogłaszających usługi pośrednictwa w handlu, osób zachęcających, organizujących, korzystających lub dążących do korzystania z usług seksualnych małoletnich (których definicja powinna być taka sama we wszystkich Państwach Członkowskich i oznaczać osoby poniżej 18 roku życia) oraz osób, które zamierzają dokonać tych czynów, a także do ścigania prania brudnych pieniędzy pochodzących z tego handlu;
36. wzywa Państwa Członkowskie, aby klienci świadomie korzystający z usług kobiet zmuszanych do prostytucji ścigane były z urzędu;

Wtorek, 17 stycznia 2006 r.

37. wzywa Państwa Członkowskie do wprowadzenia programu szkoleń w szkołach policyjnych, akademiach nauk społecznych i szkołach w celu zwalczania handlu kobietami i przeszkolenia w podejściu do tego problemu;
38. wzywa Państwa Członkowskie do wzmocnienia nadzoru nad działaniami w zakresie pośrednictwa prac tak, aby uniemożliwić organizację międzynarodowego handlu kobietami;
39. wzywa do dalszej walki z praniem brudnych pieniędzy pochodzących z handlu, poprzez zapewnienie stosowania przez Państwa Członkowskie aktów przyjętych na poziomie europejskim i krajowym oraz, w razie potrzeby, poprzez wzmocnienie istniejących przepisów prawnych w tym zakresie;
40. zachęca Państwa Członkowskie do zapewnienia jak najszybszego transponowania do prawa krajowego dyrektywy 2004/81/WE w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich, którzy są ofiarami handlu ludźmi;
41. wzywa Państwa Członkowskie do promowania zasady odpowiedzialności społecznej firm oraz partnerstwa publiczno-prywatnego z udziałem organizacji społeczeństwa obywatelskiego we wdrażaniu strategii przeciwdziałania, reintegracji społecznej i koordynacji; wzywa wszystkie instytucje Unii Europejskiej, aby dały dobry przykład innym, krajowym instytucjom publicznym oraz sektorowi prywatnemu;
42. wzywa swoich posłów do wsparcia kampanii „Podróżujący służbowo przeciwko handlowi ludźmi” rozpoczętej w listopadzie 2005 r. w Parlamencie, zważywszy że ta międzypartyjna inicjatywa ma na celu:
- uświadomienie osobom podróżującym służbowo (tj. posłom oraz innym osobom) problemu handlu ludźmi i zachęcenie posłów do przejścia inicjatywy i dołożenia starań w celu rozwiązania tego problemu;
 - udostępnienia podróżującym służbowo osobom możliwości zgłaszania przypadków handlu ludźmi poprzez stronę internetową www.businesstravellers.org;
 - zachęcenie posłów do pisania do hoteli pism nakłaniających je do zakończenia związków pomiędzy danym hotelem a handlem kobietami i dziećmi;
43. wzywa Komisję i Państwa Członkowskie do nasilenia kontaktów z przemysłem hotelarskim i turystycznym, tak aby zapewnić lepszą współpracę dotyczącą odpowiedzialności społecznej tego sektora oraz zachęcić go, w przypadku braku takich norm, do przyjęcia norm etycznych obejmujących handel ludźmi i prostytutkę; uważa, że wzorcowe przykłady norm etycznych, jak na przykład finansowany przez UNICEF kodeks ECPAT dotyczący wykorzystywania seksualnego dzieci, powinny być uwydatniane i odnotowywane;
44. wzywa Państwa Członkowskie, w celu zapobiegania nasilaniu się zjawiska handlu i odsprzedaży ludzi, do opracowania i wdrażania programów integracji społecznej i rehabilitacji kobiet i dzieci, które w przeszłości były ofiarami handlu ludźmi, we współpracy z właściwymi instytucjami i organizacjami; a także do rozważenia ustanowienia w tym celu europejskiego funduszu reintegracji; wzywa Państwa Członkowskie do rozwijania usług mikrofinansowania, aby ułatwić kobietom uzyskanie wsparcia finansowego;
45. podkreśla, że osoby wykorzystywane seksualnie powinny uważać się za ofiary; zważywszy na ogromne trudności napotymane przez osoby pragnące zmienić swoje położenie, zarówno Unia Europejska, jak i Państwa Członkowskie powinny podjąć konieczne środki, aby je ochraniać i wspierać, takie jak:
- niepotępanie osób będących ofiarami handlu,
 - udzielanie pomocy medycznej i psychologicznej;
 - udzielanie pomocy prawnej i zapewnienie kompetentnego tłumacza,

Wtorek, 17 stycznia 2006 r.

- podjęcie szczegółowych działań w celu reintegracji społecznej byłych prostytutek itp.;
 - wzięcie odpowiedzialności za kobiety i dzieci, które stały się ofiarami handlu ludźmi na terytorium UE; należy zapewnić im pomoc w powrocie na ich prośbę do kraju pochodzenia, bądź w umożliwieniu im nowego startu życiowego;
46. wzywa Państwa Członkowskie do przyjęcia wiążących przepisów prawnych odnośnie ochrony ofiar handlu, ponieważ są one niezbędne w celu ścigania handlarzy;
47. wzywa Państwa Członkowskie do podpisania i ratyfikacji Konwencji Rady Europy o przeciwdziałaniu handlowi ludźmi;
48. podkreśla, że dotychczas jedynie Belgia i Włochy wprowadziły prawo pobytu dla kobiet będących ofiarami handlu po przeprowadzeniu postępowania przeciwko handlarzom, jak również podkreśla, że należałoby, w celu zachęcenia ofiar do zeznań i w celu ukarania winnych, przyznać im prawo pobytu we wszystkich Państwach Członkowskich;
49. nalega, aby Państwa Członkowskie wprowadziły środki umożliwiające udzielanie specjalnych zezwoleń na pobyt w wyjątkowych sytuacjach, aby zapewnić ofiarom przebywającym nielegalnie na terenie danego kraju ochronę przed przemocą i zaleca służbom socjalnym stworzenie programu pomocy ofiarom i ich integracji;
50. nalega, aby wszystkie Państwa Członkowskie ustanowiły tożsame kodyfikacje w prawie karnym, w których przyjmą jasne definicje prawne handlu dziećmi w oparciu o ustalone normy międzynarodowe zawarte w protokole z Palermo⁽¹⁾ oraz Konwencji Praw Dziecka ONZ, która uniemożliwiłaby traktowanie handlu dziećmi jako podkategorii handlu ludźmi;
51. podkreśla pilną potrzebę opracowania i wdrażania specjalnego opartego na prawach dziecka programu prewencyjnego, opartego na współpracy między krajami pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia oraz zwraca uwagę na brak spójnej zewnętrznej polityki UE w krajach trzecich, trzecich których pochodzi największa liczba dzieci będących ofiarami handlu;
52. zwraca się do Komisji o przedłożenie odpowiedniego projektu legislacyjnego dotyczącego europejskich działań w zakresie zwalczania prostytucji dziecięcej oraz handlu organami i tkankami ludzkimi; uważa, że nawet jeżeli prawodawstwo skierowane przeciw handlowi ludźmi, przyjęte w ramach pierwszego i trzeciego filaru, zawiera konkretne przepisy na rzecz ochrony dzieci, pozostają one nadal narażone, w szczególności, gdy są wykorzystywane do celów seksualnych;
53. zwraca się do Państw Członkowskich oraz Wspólnoty, aby ratyfikowały Protokół Opcjonalny do Konwencji Narodów Zjednoczonych o Prawach Dziecka dotyczący sprzedaży dzieci, prostytucji dziecięcej i pornografii z udziałem dzieci z dnia 25 maja 2000 r., który wychodzi poza Protokół z Palermo, gdyż obejmuje on przestępstwa, które nie mają charakteru transgranicznego i w których nie uczestniczą organizacje przestępcze, oraz który obejmuje ponadto handel ludzkimi organami i nielegalne adopcje;
54. uważa, że dzieci należy włączyć do takiego programu i zwraca się z prośbą do Państw Członkowskich o wdrożenie programów oświatowych dla dziewcząt i chłopców, które mają służyć zwalczaniu dyskryminacji i promowaniu równości płci;
55. wzywa Komisję do zapewnienia, aby w krajowych i regionalnych dokumentach strategicznych podkreślono potrzebę zapewnienia rejestracji urodzin w krajach trzeciego świata;

⁽¹⁾ Zgodnie z Protokołem z Palermo, handel dziećmi jest to „czynność rekrutacji, transportu, przekazywania, przechowywania lub przyjmowania dziecka dla celów eksploatacji/wykorzystywania w danym kraju lub poza nim”.

Wtorek, 17 stycznia 2006 r.

56. ubolewa nad brakiem możliwych do ustalenia wyników osiągniętych dotychczas na płaszczyźnie europejskiej przez istniejące agencje i organizacje, zwłaszcza nad ograniczoną wymianą informacji pomiędzy Państwami Członkowskimi a Europolem, który jest głównym europejskim instrumentem zwalczania handlu ludźmi w świetle art. 2 ust. 2 Konwencji o Europolu⁽¹⁾, Traktatu o UE, konkluzji Prezydencji na szczycie Rady UE w Tampere i Programu Haskiego; ubolewa ponadto nad faktem, że pośród swoich licznych analiz konkretnych przestępstw, Europol przedłożył dotychczas tylko jeden dokument analityczny w tym zakresie;

57. podkreśla, że Europol powinien bardziej skupić się na zwalczaniu handlu ludźmi; nalega, na takie wykorzystanie zasobów finansowych i ludzkich Europolu, aby był on bardziej skuteczny w zapobieganiu handlowi, w szczególności handlowi kobietami i dziećmi oraz zwalczaniu międzynarodowej przestępczości zorganizowanej na wielką skalę;

58. podkreśla znaczenie nawiązania ścisłej współpracy między służbami Europolu a ich właściwymi odpowiednikami na poziomie międzynarodowym w zwalczaniu handlu, a w szczególności w zakresie wymiany informacji na temat organizacji przestępczych, szlaków handlowych i tożsamości handlarzy, w celu zwiększenia skuteczności ścigania;

59. wzywa Komisję do przedstawienia corocznego podsumowania działań przeprowadzonych przez każde Państwo Członkowskie, obejmującego ocenę wdrożenia i egzekwowania ustawodawstw przeciwdziałających handlowi ludźmi;

60. wzywa Komisję i Radę do zapewnienia koordynacji i podejmowania spójnych działań w ramach różnych organizacji międzynarodowych, takich jak Organizacja Narodów Zjednoczonych, Rada Europy, Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, proces rewizji dokumentu pekińskiego, pakt stabilizacji Europy Południowej i G8;

61. wzywa Państwa Członkowskie do wdrażania programów współpracy środowisk lokalnych ze służbami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo w regionach o najwyższym stopniu bezrobocia w celu zapobiegania handlu ludźmi

62. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentóm Państw Członkowskich, krajów akcesyjnych i kandydujących.

⁽¹⁾ Dz.U. C 316 z 27.11.1995, str. 2.

P6_TA(2006)0006

Wspólnotowa polityka zewnętrzna w zakresie lotnictwa

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie rozwoju wspólnotowej polityki zewnętrznej w zakresie lotnictwa (2005/2084(INI))

Parlament Europejski,

— uwzględniając komunikat Komisji „Rozwój polityki zewnętrznej w zakresie lotnictwa wspólnotowego” (COM(2005)0079),

— uwzględniając konkluzje Rady z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie „Rozwoju polityki zewnętrznej w zakresie lotnictwa wspólnotowego”⁽¹⁾,

— uwzględniając art. 45 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki (A6-0403/2005),

⁽¹⁾ Dz.U. C 173 z 13.7.2005, str. 1.